

کیفیت زندگی شهر وندان و رابطه آن با سرمایه اجتماعی در شهر مشهد

محسن نوغانی (نویسنده اصلی)

احمدرضا اصغرپور ماسوله

شیما صفا

مهدی کرمانی

چکیده

کیفیت زندگی دارای دو بعد اساسی عینی و ذهنی است. در این پژوهش رابطه سرمایه اجتماعی با کیفیت زندگی و دو بعد اصلی آن مورد بررسی قرار گرفته است. تحلیل داده های حاصل از پیمایش انجام شده در شهر مشهد نشان داد که سرمایه اجتماعی در تبیین متغیر کیفیت زندگی بیش از درآمد و تحصیلات دارای اهمیت است. همچنین در بررسی رابطه متغیرهای مستقل با دو نوع کیفیت زندگی عینی و ذهنی روشن شد که سرمایه مادی (درآمد) بیش از دیگر متغیرها بر کیفیت زندگی عینی افراد مؤثر است. در حالی که سرمایه اجتماعی بیش از دیگر متغیرها می تواند کیفیت زندگی ذهنی افراد را بهبود دهد. البته میزان تأثیرگذاری درآمد بر کیفیت زندگی ذهنی و میزان تأثیرگذاری سرمایه اجتماعی بر کیفیت زندگی عینی هم قابل توجه است. علاوه بر دو متغیر فوق، سرمایه انسانی (تحصیلات) نیز تأثیر مثبتی بر دونوع کیفیت زندگی داشته است.

کلیدواژه ها: سرمایه اجتماعی، کیفیت زندگی ذهنی، کیفیت زندگی عینی، شهر وندان

مقدمه

گرچه مفهوم کیفیت زندگی از اوخر قرن بیست مورد توجه جامعه شناسان قرار گرفته است، اما ریشه های آن در جامعه شناسی را می توان تا اواسط قرن بیست پی گرفت. در جامعه شناسی اولین اثر مهم درباره کیفیت زندگی از آگبرن^۱ (۱۹۴۶) می باشد که درباره حیات روستایی در ایالات متحده نوشته شده است. در دهه ۱۹۶۰ هنگامی که جامعه شناسان علیه چیرگی شاخص های اقتصادی واکنش نشان دادند، مفهوم کیفیت زندگی در پژوهش های اجتماعی اهمیت یافت اما تا آن هنگام تمام شاخص های کیفیت زندگی، عینی بودند. در دهه ۱۹۷۰ شاخص های ذهنی هم برای سنجش کیفیت زندگی اضافه شدند. اولین بار کمپل و همکاران در اثر خود در سال ۱۹۷۶ به شاخص های ذهنی و روان‌شناختی کیفیت زندگی توجه کردند^۲ (کمپل، ۱۹۷۶). مراکز تحقیقاتی گوناگونی هم اکنون به سنجش کیفیت زندگی در سطح ملی و بین المللی می پردازنند. در ایالات متحده آمریکا از دهه ۱۹۶۰ انتیتو تحقیقات اجتماعی در دانشگاه میشیگان و مرکز نظر سنجی شیکاگو کیفیت زندگی را می سنجند و از سال ۱۹۹۵ با تأسیس انجمن بین المللی پژوهش های کیفیت زندگی^۳، سنجش این مفهوم به خوبی نهاده شده است^۴ (فیلیپس، ۲۰۰۶). توجه به مفهوم کیفیت زندگی در مجامع علمی و نیز در میان سیاست‌گذاران روبه فزونی است^۵ و این مفهوم در بسیاری از حوزه های علوم اجتماعی و بهداشتی مورد استفاده قرار می گیرد. به واقع می توان گفت که کیفیت زندگی مفهومی بین رشته ای در علوم اجتماعی است.

۱ - Ogburn.

۲ - Campbell et al.

۳- International Society for Quality of Life Studies

۴ - Philips.

۵- به عنوان مثال، جستجو در پایگاه مقالات انتشارات سیچ (Sage Publications) نشان می دهد که تعداد مقالاتی که مفهوم کیفیت زندگی در میان کلیدواژه های آن ها بوده اند، بین سال های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۵ برابر ۷ عدد، بین سال های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰ برابر ۴۵ عدد، بین سال های ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۵ برابر ۲۰۰ عدد و از سال ۲۰۰۵ تا سال ۲۰۰۷ برابر ۲۰۴ عدد بوده است که روند روبه رشد فاحشی را نشان می دهد.

توجه به مفهوم کیفیت زندگی مرهون رشد دیدگاه های کمتر اقتصادی درباره کیفیات زندگی اجتماعی است. مفهوم کیفیت زندگی سعی می کند شرایط زندگی مردم را در زمینه اجتماعی خود آن ها بررسی کند. به همین دلیل شاخص هایی را برای سنجش این مفهوم انتخاب می کند که وابستگی زیادی به زمینه پژوهش دارند.

کیفیت زندگی

برای کیفیت زندگی چهار حوزه پژوهشی و کاربردی معرفی شده است که عبارتند از: پژوهش در شاخص های اجتماعی، مطالعات مربوط به خوشنختی، مطالعات سالمندی، روان شناسی بهزیستی و پژوهش های کیفیت زندگی مربوط به سلامت. جامعه شناسان معمولاً در دو بخش اول موفق بوده اند^۱ (ون هاون، ۲۰۰۷). گرچه مفهوم کیفیت زندگی کاربردهای فراوانی دارد، اما ارایه تعریفی روش و جامع برای آن دشوار است چون در زمینه های گوناگون و با کاربرد های متفاوتی به کار گرفته شده است. خود مردم معمولاً تصویر روشنی از کیفیت زندگی خود در ذهن دارند. آن ها معمولاً می دانند که اگر چه شرایطی رخ دهد در زندگی احساس خوشنختی خواهد داشت. به عنوان مثال درآمد بیشتر، داشتن خانه (یا خانه بزرگتر)، اتومبیل خوب، تعطیلات فراوان و غیره. همچنین مردم معمولاً به صراحة می گویند که اگر چه شرایطی رخ دهد، همگان احساس خوشنختی (کیفیت زندگی جمعی) خواهد کرد. به عنوان مثال وجود محله یا شهری آرام و زیبا، نبود ترافیک، نبود یکاری و فقر، وجود امکانات درمانی برای همه و غیره.

در واقع در هنگام تعریف کیفیت زندگی، از آنجایی که قرار است وضعیت مطلوب تصویر شود تا موقعیت کنونی با آن مقایسه شود، مسأله تا حدی فلسفی می شود. هنوز فلاسفه توافقی درباره شهر آرمانی، جایی که همگان در آن خوشنخت هستند، ندارند. چنین بحثی اساساً ریشه های ایدئولوژیک و دینی دارد چرا که قرار است خوب و بد را تعیین کند. استانداردهای حیات غربی در جامعه ما پذیرفته شده نیست و بر عکس. نکته دیگر آن که هنوز فلاسفه توافقی درباره افضل بودن برابری یا عدالت ندارند. آیا دولت

۱- Veenhoven.

باید از ناتوانان حمایت کند؟ کدام جامعه بهتر است؟ جامعه‌ای که در آن افراد آزادند تا کام خود را برآرند، یا جامعه‌ای که دولت در آن اعمال قدرت می‌کند و از حقوق همگانی حفاظت می‌کند؟ آیا شرایط برای همگان باید برابر باشد، آیا تمام انواع نابرابری مذموم است؟ به هر حال تعاریفی که هم اکنون ارایه می‌شود بازتاب کیفیات و کمیات مطلوب جامعه انسانی است که البته می‌تواند در طول تغییر کند. ویژگی مفهوم کیفیت زندگی آن است که می‌تواند شامل تمام کیفیات (مفاهیم) جامعه شناختی شود. یعنی گستره بزرگی از مفاهیم جامعه شناختی می‌توانند در چتر کیفیت زندگی قرار بگیرند. اما وجه مهم این مفهوم آن است که معمولاً برای بررسی عملکرد و نتایج سیاست‌ها و برنامه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد^۱ (اسچیسلر و فیشر، ۱۹۸۵: ۱۲۹). به همین خاطر معمولاً در هر زمینه بنابر انتظارات سیاست‌گذاران و مجریان برنامه‌های اجتماعی تعریف می‌شود. برخی مؤلفان کیفیت زندگی را تنها احساس کلی خوشبختی دانسته‌اند^۲ (میلبراث، ۱۹۷۸: ۳۶). سازمان بهداشت جهانی کیفیت زندگی را بهزیستی در حوزه‌های اجتماعی، روانی و فیزیکی می‌داند و آن را چنین تعریف می‌کند: «کیفیت زندگی ادراک فرد از موقعیت زندگی خود در چارچوب نظام‌های فرهنگی و ارزشی است که در آن زندگی می‌کند و با اهداف، معیارها، و دغدغه‌های او رابطه دارد. این امر بسیار گسترده است و به شیوه‌ای پیچیده تحت تأثیر سلامت فیزیکی، حالت روانی، و میزان استقلال و روابط او با جنبه‌های مهم محیط وی فرار دارد.^۳ (هو کول گروپ، ۱۹۹۳: ۵).»

گسترده ترین و رایج ترین تمایز در بررسی کیفیت زندگی، تمایز میان کیفیت زندگی ذهنی و عینی است. علاوه بر این می‌توان میان کیفیت زندگی فردی و نیز کیفیت زندگی جمعی نیز تمایز قابل شد. به عنوان مثال شاخص‌های کیفیت زندگی عینی جمعی می‌توانند شامل درآمد سرانه، میانگین مصرف کالری، درصد باسوانان، نرخ جرایم، امید به زندگی و مجموعه‌ای از دیگر شاخص‌ها باشد.

^۱- Schuessler and Fisher.

^۲- Milbrath.

^۳- WHO QoL Group.

جدول ۱- دسته بندی انواع کیفیت زندگی بر حسب ذهنی- عینی و فردی- جمعی

ذهنی	عینی	کیفیت زندگی
احساس خوشبختی، رضایت از زندگی و ...	درآمد، بیمه، تحصیلات و ...	فردی
متوسط میزان احساس خوشبختی، متوسط میزان رضایت از زندگی	متوسط درآمد، نسبت برخورداران از بیمه، متوسط رخ باسادی و ...	جمعی

در یک تقسیم بنایی دیگر، می‌توان خوشه‌های کیفیت‌های زندگی را بر اساس دو ویژگی از هم تمایز کرد^۱ (ون‌هاون، ۲۰۰۷). اولین تمایز میان فرصت‌های زندگی و نتایج زندگی است. این تمایز در علوم سلامت رایج است. در این علوم هرگز شرایط لازم برای سلامت مانند تغذیه مناسب و مراقبت مناسب با خود سلامت مخلوط نمی‌شوند. دوم تمایز میان کیفیات درونی و بیرونی است. اولی در محیط است و دومی در خود فرد. این تمایز هم در علوم سلامت رایج است. از ترکیب این دو تمایز جدول شماره ۲ به وجود می‌آید.

جدول شماره ۲- دسته بندی انواع کیفیت زندگی بر کیفیات درونی- بیرونی و فرصت- نتایج زندگی

کیفیات درونی	کیفیات بیرونی	
توانایی زندگی فرد	قابل زندگی بودن محیط	فرصت‌های زندگی
لذت زندگی	منفعت زندگی	نتایج زندگی

رديف مربوط به فرصت های زندگی، تقریباً با کیفیت زندگی عینی معادل است چرا که به صورت يروني قابل مشاهده و سنجش است. نتایج زندگی، مربوط به چیزی است که فرد از يروني دریافت می کند و به عبارت دیگر نتیجه ای است که شرایط يروني بر زندگی فرد می گذارد.

در تحقیقات اخیر، کیفیت زندگی ذهنی اهمیت بیشتری یافته است و برآن بیشتر از کیفیت زندگی عینی تأکید می شود. برخی تعریف بهزیستی ذهنی^۱ به عنوان شاخص کیفیت زندگی را بسیار دموکراتیک دانسته اند^۲ (دایزوایشی، ۲۰۰۰). چون به جای این که متخصصان بگویند مردم چه موقع احساس خوشبختی می کنند، خود مردم درباره آن اظهار نظر می کنند. آن ها معتقدند به سادگی می توان از افراد پرسید تا چه حد احساس خوشبختی می کنند^۳ (کامان، ۱۹۹۹).

تأثیر بهزیستی ذهنی بر سلامت فیزیکی و ذهنی تأیید شده است^۴ (آرجل، ۱۹۹۶: ۲۶). متأهل ها به خصوص کسانی که ازدواج مجدد نداشته اند، و زنان بیشتر از مردان احساس خوشبختی ذهنی داشته اند. تحصیل کردگان، و کسانی که وضع مالی بهتری داشته اند، احساس خوشبختی بیشتری نسبت به دیگران داشته اند.^۵ (فیلیپس، ۲۰۰۶: ۲۳). میزان احساس خوشبختی در درون کشورها معمولاً در طول زمان چندان تغییر نمی کند مگر در موارد خاصی که دچار تغییرات زیاد می شود^۶. تأثیر پول بر احساس خوشبختی بستگی به وضعیت فرد دارد. در هنگام نداری به طور حتم وجود پول مساوی احساس خوشبختی است. رابطه اندکی میان درآمد و احساس خوشبختی در میان کشورها به دست آمده است. در داده های پیمایش جهانی ارزش ها^۷ این همبستگی برابر ۱۳/۰ بوده است که کمترین آن در فلاتد و برابر

۱- Subjective well-being

۲- Diener & Oishi.

۳- Kahneman.

۴- Argyle.

۵- Philips.

۶- به عنوان مثال این تغییرات فاصله در احساس خوشبختی در سال های اخیر در روسیه، مجارستان و بلژیک رخ داده است و احساس خوشبختی در آن ها به طور فاحش کاهش یافته است. (Philips, ۲۰۰۶).

۷- World values survey

۰/۰۲ و بیشترین آن در آفریقای جنوبی و برابر ۳/۸ بوده است. در واقع احساس خوشبختی برای سنجش کیفیت زندگی کافی نیست. در اینجا مسأله همان مسأله «قیر خوشبخت» است^۱ (فیلیپس، ۲۰۰۶: ۳۱). در جدول زیر تقاطع وضعیت ذهنی فرد در چهار حالت نشان داده شده است.

جدول شماره ۳- رابطه میان شرایط عینی زندگی و بهزیستی ذهنی

بهزیستی ذهنی		شرایط عینی زندگی
بد	خوب	
ناهمانگی ثروتمند ناخوشبخت	بهزیستی ثروتمند خوشبخت	خوب
محرومیت قیر ناخوشبخت	تضیيق قیر خوشبخت	بد

(نقل از ۳۱: ۲۰۰۶ Philips)

شاخص های زیادی برای سنجش کیفیت زندگی در حوزه های مختلف ارایه شده اند. از جمله در حوزه سلامت، پرسشنامه پیمایش سلامت^۲ SF-۳۶ (وار، ۱۹۹۶) و برنامه مصاحبه ای کیفیت زندگی^۳ (الْت - کتر، ۱۹۹۰). برای مقایسه میان کیفیت زندگی در میان کشورهای مختلف هم معمولاً از شاخص توسعه انسانی^۴ استفاده می شود.

۱- Philips.

۲- Ware.

۳- Ouelette-kuntz.

۴- Human development Index

بسیاری مؤلفان احساس خوشبختی و رضایت از زندگی را یکسان می‌دانند، اما برخی دیگر این دو را از هم متمایز می‌شمارند. به عنوان مثال جورج، خوشبختی را ارزیابی عاطفی کیفیت زندگی می‌داند و معتقد است رضایت از زندگی ارزیابی وضعیت کلی زندگی است و از مقایسه میان خواسته‌های فرد با دستاوردهای واقعی اش حاصل می‌شود.^۱ (جورج، ۱۹۸۱: ۳۵۱). تمایز میان کیفیت زندگی عینی و ذهنی را می‌توان تمایز میان رفتار و ادراک و تمایز میان کمیت و کیفیت هم دانست^۲ (مخرجی، ۱۹۸۹).

سرمایه اجتماعی

توجه جدی به مفهوم سرمایه اجتماعی به دهه ۱۹۶۰ میلادی و جنبش‌های اجتماعی مانند فمینیسم و برابری خواهی سیاهان باز می‌گردد. اگرچه از قرن نوزدهم و اوایل قرن بیست رابطه اجتماعی و ویژگی‌های آن یکی از موضوعات مرکزی جامعه شناسی بوده است (توکویل، ۱۳۴۷ و دور کیم، ۱۳۸۱)، اما توجه به رابطه اجتماعی به عنوان مسئله‌ای برای سیاست‌گذاران اجتماعی و برنامه‌ریزان بسیار جدیدتر است^۳ (فیلد، ۲۰۰۳). این اهمیت یافتن روابط اجتماعی وجه دیگری نیز داشته است که رابطه آن با اقتصاد است. از دهه ۱۹۶۰ میلادی و هم‌زمان با آثار برخی اقتصادان مانند تئودور شولتز و بکر، مفاهیمی مانند سرمایه انسانی عرضه شدند که به اهمیت منابع غیرمالی در اقتصاد پرداخته بودند.

بعد از این دوران تقریباً می‌توان سه جریان فکری عمده در حوزه سرمایه اجتماعی یافت که هر کدام محصولات فکری عمده‌ای را عرضه کرده‌اند. پیر بوردیو، به عنوان یک جامعه شناس انتقادی که زمینه‌های مارکسیستی روشنی در افکارش وجود داشت، در جستجوی منابع طبقه مسلط برای بازتویید فرادستی خود، چهار نوع سرمایه را نام برد: سرمایه مادی، سرمایه فرهنگی و سرمایه اجتماعی و سرمایه نمادی. تمام این اشکال سرمایه در خدمت صاحبان آن‌ها هستند تا نابرابری را تجدید کنند. تعریف بوردیو از سرمایه اجتماعی، مشتمل است بر «مجموعه منابع واقعی یا مجازی که از طریق داشتن شبکه‌های پایا و کم و بیش

^۱ - George.

^۲ - Mukherjee.

^۳ - Field.

نهادینه شده روابط دوطرفه آشنایی و شناخت، برای یک فرد یا گروه اباحت می‌شود^۱ (بوردوریو و واکوانت، ۱۹۹۲: ۱۱۹). جیمز کلمن، جامعه شناس آمریکایی، تعریباً هم‌زمان با بوردیو اما از زمینه ای متفاوت وارد حوزه سرمایه اجتماعی شد. گرچه کلمن هم مانند بوردیو علایق فراوانی در حوزه آموزش و پرورش داشت، اما دیدگاه محافظه کارانه او موجب شد که از جنبه ای کاملاً متفاوت به سرمایه اجتماعی بنگرد. کلمن سرمایه اجتماعی را چنین تعریف می‌کند: «مجموعه منابعی که در ماهیت روابط خانوادگی و در سازمان اجتماعی اجتماع وجود دارند و برای رشد شناختی و اجتماعی کودک و جوان مفید هستند. این منابع برای افراد مختلف متفاوت هستند و می‌توانند مزیت مهمی برای کودکان و نوجوانان در توسعه سرمایه انسانی آن‌ها باشند»^۲ (کلمن، ۱۹۹۴: ۳۰۰). کلمن معتقد بود سرمایه اجتماعی با کار کرد آن تعریف می‌شود بنابراین شکل خاصی ندارد. هر موجودیت اجتماعی که دارای این دو ویژگی باشد سرمایه اجتماعی است: اول، جزئی از ساختار اجتماعی باشد و دوم کنش‌های خاصی را برای افراد عضو این ساختار اجتماعی تسهیل کند^۳ (کلمن، ۱۹۹۴: ۳۰۲). در دیدگاه کلمن جایی برای بازتولید نابرابری نیست. او سرمایه اجتماعی را دارایی می‌داند که می‌تواند به همه افراد جامعه کمک کند. در این زمینه او اهمیت زیادی برای نهادهای کهن جامعه مانند خانواده و کلیسا قابل است و معتقد است این دو نهاد می‌توانند به خوبی تأمین کنندۀ سرمایه اجتماعی برای نسل جدید باشند. رابت پاتنام، عالم علوم سیاسی آمریکایی، در اواخر دهه ۱۹۹۰ با رویکردی متفاوت وارد حوزه سرمایه اجتماعی شد و البته رونقی صدق‌دان به آن بخشید. در واقع پاتنام کار خود را با مسأله‌ای شروع کرد که آن را خطر افول حیات مدنی در ایالات متحده می‌نامید. او معتقد بود که آن ویژگی‌های مثبتی که توکویل در قرن نوزدهم برای جامعه آمریکا نام بردۀ است رو به زوال هستند. ویژگی‌های مثل مشارکت جدی مردم در حیات مدنی وجود پیوندهای اجتماعی فراتر از روابط دوستی و خویشاوندی. پاتنام برای فرمول بندی این مسأله از مفهوم سرمایه اجتماعی استفاده کرد. او درباره سرمایه اجتماعی می‌گوید: «این مفهوم به ارتباطات بین افراد،

۱ - Bourdieu and Wacquant.

۲ - Coleman.

۳ - Coleman.

شبکه های اجتماعی و هنجارهای متقابل و قابل اعتماد بودن که از آن ها ناشی می شود، اشاره دارد^۱ (پاتنم، ۲۰۰۰: ۱۹). او در اثر مهم خود سرمایه اجتماعی را در جامعه آمریکا بررسی کرد که واحدهای تحلیل او ۵۰ ایالت بودند. دیدگاه پاتنم کلان است و کاملاً کاربردی با مفهوم سرمایه اجتماعی روبرو شده است.

در سال های اخیر، سرمایه اجتماعی مورد اقبال سازمان های تأثیرگذار بین المللی، مانند بانک جهانی و سازمان همکاری های اقتصادی و توسعه هم قرار گرفته است. این سازمان ها هم هر کدام به ارایه تعریفی از سرمایه اجتماعی پرداخته اند. گرچه به راحتی می توان حوزه مفهومی سرمایه اجتماعی را مشخص کرد، اما در هنگام ارایه تعریفی دقیق از آن باز هم اختلافات بروز می کند. به آسانی می توان گفت سرمایه اجتماعی ناظر بر اهمیت روابط اجتماعی است^۲ (فیلد، ۲۰۰۳). بنابراین، تعریف سرمایه اجتماعی در سطح فردی عبارت است از کمیت و کیفیت روابط اجتماعی فرد در جامعه. کمیت روابط اجتماعی مربوط به تعدد آن هاست و کیفیت روابط اجتماعی مربوط به اهمیت و عمق آن هاست. به عبارت دیگر از آنجایی که قرار است روابط اجتماعی به فرد کمک کنند تا به منابع کمیاب جامعه دست یابد، بنابراین هر ویژگی رابطه ای که بتواند چنین کار کردی داشته باشد، جزئی از سرمایه اجتماعی است. اگر از سطح فردی فراتر رویم، آن گاه می توان این ویژگی های رابطه ای را هنجارها، ارزش ها و به طور کلی ویژگی های فرهنگی - ساختاری جامعه بنامیم.

تأثیر سرمایه اجتماعی بر کیفیت زندگی

امروزه تقریباً همگان هدف نهایی انواع توسعه را افزایش کیفیت زندگی می دانند. به عنوان مثال کافی است نگاهی به شاخص های توسعه اجتماعی از نگاه بانک جهانی بیاندازیم. بانک جهانی توسعه اجتماعی را در ابعاد زیر می بیند: ریشه کنی فقر، اشتغال، انسجام اجتماعی، برابری جنسیتی و دسترسی به آموزش

۱ - Putnam.

۲ - Field.

و پرورش و بهداشت^۱ (ورُد بانک، ۲۰۰۴). تمام این شاخص‌ها می‌توانند شاخص کیفیت زندگی هم باشند. همان طور که گفته شد اساساً برخی مؤلفان، شاخص توسعه انسانی را همان شاخص کیفیت زندگی می‌دانند. بنابراین مفاهیم توسعه و کیفیت زندگی بسیار به هم نزدیک هستند.^۲

حال باید دید چگونه مردم می‌توانند به [شاخص‌های] کیفیت زندگی دست یابند. اگر بگوییم دسترسی به کیفیت زندگی هزینه و لوازمی دارد، آن گاه استفاده از مفهوم سازی بوردیو بسیار مفید خواهد بود. هزینه‌ها و لوازم را می‌توان در سرمایه خلاصه کرد. سرمایه، دارایی است که می‌توان از آن برای دست یابی به منابع مطلوب استفاده کرد و همچنین آن را سرمایه گذاری کرد تا خود را افزایش دهد. سرمایه‌های یک فرد در جامعه را می‌توان، با الهام از دیدگاه بوردیو به چهار نوع تقسیم کرد. اول سرمایه مادی، که عبارت است از دارایی‌های ارزش مند مادی فرد، مثل پول و یا دیگر اموال. دوم، سرمایه فرهنگی که عبارت است از آن ارزش‌ها و هنجارها و توانایی‌های اجتماعی که فرد درونی کرده و می‌تواند به او در دست یابی به منابع کمیاب کمک کنند. سوم، سرمایه اجتماعی، که روابط اجتماعی مفید برای دسترسی به منابع کمیاب هستند، چهارم سرمایه انسانی که عبارت است از مهارت‌ها و دانشی که فرد اندوخته است. هر کدام از انواع این سرمایه‌ها می‌توانند برای دست یابی به دیگر انواع آن هم یاریگر باشند. هر کدام از شاخص‌های گوناگون کیفیت زندگی فردی را می‌توان با برخی از انواع این سرمایه‌ها تهیه کرد.

در میان انواع سرمایه، سرمایه اجتماعی ویژگی‌های خاصی دارد. اول آنکه تنها سرمایه‌ای است که رابطه‌ای است و در ضمن رابطه اجتماعی به وجود می‌آید. دوم آنکه مانند برخی دیگر از انواع سرمایه به طور کامل قابل انتقال نیست. ویژگی مهم تر آنکه سرمایه اجتماعی فرد، رابطه روشنهی یا جایگاه او در شبکه‌های اجتماعی جامعه دارد. به عبارت دیگر، سرمایه اجتماعی فرد در واقع ارزش جایگاه او در شبکه‌های اجتماعی گوناگون است. حال همین جایگاه فرد در شبکه‌های گوناگون اجتماعی است که

^۱ - World Bank.

^۳- حداقل در معنای رایج آن‌ها چنین است، چرا که می‌توان توسعه به عنوان فرآیند تغییر خاصی در ساختار تعریف کرد که آن گاه دیگر لزوماً به کیفیت زندگی نزدیک نخواهد بود.

میزان بهره او از کیفیت های مطلوب زندگی را مشخص می سازد. بنابراین می توان گفت که مفهوم سرمایه اجتماعی و مفهوم کیفیت زندگی هم بستگی فراوانی دارند. از آنجایی که سرمایه اجتماعی بخشی از توانایی فرد برای بهره مندی از شاخص های کیفیت زندگی را فراهم می کند، پس فرضیه اصلی ما آن است که سرمایه اجتماعی بر کیفیت زندگی مؤثر است.

پیشینه تحقیق

در پیرامون دو مقوله اصلی مورد بررسی در این تحقیق - "سرمایه اجتماعی" و "کیفیت زندگی" - تحقیقات مفصلی صورت پذیرفه است که هر یک را در ارتباط با عوامل مؤثر بر آنها و یا اثرات شان بر مقوله های اجتماعی دیگر مورد نقد و ارزیابی قرار داده اند. اما آنچه که برای این پژوهش حائز اهمیت بوده است، تحقیقاتی است که ارتباط فی ماین خود دو، یعنی اثرگذاری و یا اثر پذیری متقابل سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی یا مفاهیم کاملاً تزدیک به آنها را مورد توجه قرار داده باشند. نمونه هایی از چنین تحقیقاتی در قالب جدول زیر به صورت مختصر مورد بررسی قرار گرفته است.

جدول شماره ۴- مرواری بر تعدادی از تحقیقات انجام گرفته پیرامون ارتباط بین سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی

عنوان تحقیق و جامعه مورد مطالعه	نام محقق و محل انتشار نایاب تحقیق	روش اصلی تحقیق و خلاصه یافته ها
عنوان: قزوین و سرمایه اجتماعی جامعه آماری: خلوتاده های تحت پوشش کمیه انداد اسلام خمینی (ره) شهرستان قزوین	محمد جواد راهبدی، امیر ملکی و امیر ارسلان حیدری فصل نامه علمی و پژوهشی رفاه اجتماعی، سال هفتم، شماره ۲۸۰	روش اصلی تحقیق: پیمایش خلاصه یافته ها: یافته های این پژوهش نشان دهنده تفاوت معنی دار در میانگین سرمایه اجتماعی و مؤلفه های آن در بین خاورانهای قبر و مرغه مورد بررسی است. همچنین تأثیح کار یافته هم بستگی منفی قوی قزوین سرمایه اجتماعی است. به عبارت دیگر میزان سرمایه اجتماعی افزاد و گروه هاتخت تأثیر شرایط ناشی از قزوین محرومیت قرار دارد.
عنوان: قزوین و سرمایه اجتماعی در جامعه روستایی جامعه آماری: مراکز دهستان های شهرستان ورامین	زاله شادی طلب، فرشته حجتی کرمانی فصل نامه علمی و پژوهشی رفاه اجتماعی، سال هفتم، شماره ۲۸۰	روش اصلی تحقیق: تئیقی از روش کیفی (اصحاح عیقی و بحث گویی) و روش کمی (پیمایش) خلاصه یافته ها: بر اساس یافته های این تحقیق رابطه معکوس میان قزوین و مؤلفه های سه گانه سرمایه اجتماعی (انتماد، انسجام و مشارکت) تأیید شده است. ضمن آنکه دو شاخص عدم مشارکت در تصمیم سازی و نیز خشونت و نزاع متناول در جامعه مورد بررسی در زمینه بروز و گسترش قرقش پژوهنگی داشته است.
بررسی رابطه بین متغیرهای زیستی ای، سرمایه اجتماعی و رضایت از کیفیت زندگی جامعه آماری: روستاهای استان	سید مسعود مجیدی، عبدالعلی لهسایی زاده فصل نامه روستا و توسعه، سال ۹ شماره ۴، زمستان ۱۳۸۵	روش اصلی تحقیق: پیمایش خلاصه یافته ها: یافته های این تحقیق نشان می دهد که سطح بالای سرمایه اجتماعی به سطح بالای رضایت از کیفیت زندگی می ارجمند. بر این اساس مشخص شد که سرمایه اجتماعی در مقایسه با متغیرهای زیستی ای، سلط و پیش بینی کلده ای بهتر برای رضایت از کیفیت زندگی به شمار می آید. از میان

عنوان تحقیق و جامعه مورد مطالعه	نام محقق و محل انتشار تاج تحقیق	روش اصلی تحقیق و خلاصه یافته ها
فارس		شانص های سرمایه اجتماعی، اختصار با اثربخشی نایبرگاری را در این زمینه داشته است.
سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی جامعه آماری: شهر گرد کاووس	غلام رضا غفاری، ناز محمد اوق مجله مطالعات اجتماعی ایران بهار ۱۳۸۵، شماره ۱	خلاصه یافته ها: این بررسی نشان می دهد که رابطه بن دوzaزه سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی در سطح اطیمان ۹۹٪ رابطه ای معنی دارد. علاوه بر این سرمایه اجتماعی بر مبنای چهارستجه اینست محظی، به استان تصور نسبت به محله و حضوبی اجتماعی ۳۶٪ تغییرات کیفیت زندگی را نیز نموده است. همچنین در مقایسه محله های مورود بررسی، یافته های تحقیق نشان از تفاوت در سرمایه اجتماعی و به تبع آن تفاوت در کیفیت زندگی را دارند.
تحلیل پیرامون ارتباط بین سرمایه اجتماعی و تدرستی (well-being) جامعه آماری: پچار ناحیه پاسک، آنسلس، گالیسا و والنسای اسپانیا	ملایا فرانکو پایان نامه کارشناسی ارشد Edith (Cowan University ۲۰۰۶	خلاصه یافته ها: این پژوهش نشان می دهد که بر اساس تحلیل خصیه های اجتماعی، همچون ارتباطات میان مردم مراودات بین شهر و ندان و نهادهای عمومی، و اختصار اجتماعی که می توان آنها را در ذیل مقوله احساس تلقی و به هم پوستگی شهری گردیده آورده می توان اطلاعات مفید و ارزشمندی را درباره احساس خوشبختی و تدرستی بدست آورد. بر این اساس مفهوم سرمایه اجتماعی برای تشریح روندی که ویژگی های اجتماعی فوق الذکر با مقولة تدرستی و کیفیت زندگی مرتبط می شوند، میباشد به قابلی خواهد بود.
کش های مقابل فضای و اجتماعی: کیفیت زندگی، سرمایه اجتماعی و شبکه های اجتماعی جامعه آماری: منطقه متعددی در زبان	جان بلک و پوشیتو گاهایاشی دانشگاه ناگری-ژاپن WCTR ۱-۱ SIG Meeting ارائه شده در ۲-۶ July, ۲۰۰۵	خلاصه یافته ها: در این مقاله نویسندها دستاوردهای نظری و ماحصل تالash های تجزیی خود را در قالب یک مدل سازی مدون، ارائه نموده اند. هدف این مدل سازی، رسیدن به الگوی مناسب جهت ارزیابی صحیح جنبه های درون زی فرآیند شهری می باشد تا تأکید بر نقش سرمایه اجتماعی به عنوان پشتونه کش های مقابل و شبکه های اجتماعی به عنوان پستبروز و ظهور سرمایه های اجتماعی بوده است. در مورد ارتباط بین سرمایه اجتماعی با کیفیت زندگی تأکید نویسندها کان ییشتر بر جنبه های غیر مادی کیفیت زندگی بوده است. بر اساس یافته از تابیع ارایه شده در این مقاله توجه به جایگاه مهم سالمندان (در جامعه اڑان) به عنوان مرکز قل شبكه های اجتماعی و دارندگان مطلع الای سرمایه اجتماعی در تین و ارزیابی صحیح سطح کیفیت زندگی موردن تأکید قرار گرفته است.
سرمایه اجتماعی، رضامندی و کیفیت زندگی در محل کار جامعه آماری: اسپانیا	فلیکس پکوئنا Social Indicators Magazine Research ۲۰۰۳، شماره ۶۵ هلند	خلاصه یافته ها: این تحقیق تحلیلی تجزیی پیرامون ارتباط بین سرمایه اجتماعی، رضامندی و کیفیت زندگی در محل کار است. نتایج این تحقیق ممتاز بودن مدل به کار رفته در این زمینه و در تیه تأیید فرضیات مورد آزمون را نشان می دهد. بر این اساس سطوح بالاتر سرمایه اجتماعی متناسب سطوح بالاتر از رضامندی و کیفیت زندگی در محل کار است. همچنین سرمایه اجتماعی شاخص مناسب تری برای پیش بینی کیفیت زندگی در محل کار و رضامنت شغلی در مقایسه با شانص های همچون مشخصات کارگران و ویژگی های شرکت یاسازمان و یا خصوصیات محیط کار است.
تأثیر شوک های اقتصادی بر کیفیت زندگی و سرمایه اجتماعی در شهرهای کوچک جامعه آماری: شهرهای	تریال پرس، نیکولاوس ریکرو کری اگچیچ-دانشگاه ایالتی آبوا مجله جامه شناسی روستایی، شماره ۴(۲۰۰۸)، ۷۳۳	روش اصلی تحقیق: پیماش متنی بر مصاحبه های تلفیق و تحلیل ثالثی داده های گردآوری شده در طول زمان از جامعه موردن بررسی خلاصه یافته ها: شوک های اقتصادی حدوث ناگهانی هستند که تأثیر قابل توجهی را بر اقتصاد محلی می نگذارند. تحقیقات موجود در زمینه جوانع بحران زند، معمولاً نایج برآمده از شوک هادر جامعه را ایسه به جامعه آماری: شهرهای

عنوان تحقیق و جامعه مورد مطالعه	نام محقق و محل انتشار تاج تحقیق	روش اصلی تحقیق و خلاصه یافته ها
(small town) ایالت آیو امریکا		نوع شوک می داند. بر اساس نتایج این تحقیق، مشخص شد که این شوک ها زوماً با کاهش در کیفیت زندگی یا سرمایه اجتماعی همراه نیستند، در عین این که اکثر منخصri از شوک های افزایش در منقوله های موردنظر را بینزین به دلیل دارند. همچنین یافته های تحقیق حاضر نشان می دهد که دوام و شدت شوک ها و اثرات ایاثنی و زنجیره وار حاصل از شوک های متعدد وابسته به سطح سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی در جامعه مورد نظر است.

روش تحقیق

داده های تجربی این پژوهش حاصل پیمایشی است که در سال ۱۳۸۶ در مشهد جمع آوری شده است. پاسخ‌گویان سرپرستان خانوار های مشهدی بوده اند. با استناد به فرمول کوکران، با دقت ۰/۹۵ و میزان خطای ۰/۰۶ (در مقیاس ۱ تا ۵) برای متغیر کیفیت زندگی، حجم نمونه برابر ۳۰۰ به دست آمده است.

به منظور سنجش سرمایه اجتماعی، سه بعد برای آن در نظر گرفته شد که عبارت هستند از: اعتماد اجتماعی، مشارکت اجتماعی، شبکه های اجتماعی. اعتماد اجتماعی، انتظارها و تعهدات اکتسابی و تأیید شده به لحاظ اجتماعی است که افراد نسبت به یک دیگر و نسبت به سازمان ها و نهاد های مربوط به زندگی اجتماعی دارند^۱ (پکستون، ۱۹۹۹: ۱۰۵). در اینجا اعتماد به وسیله سه مؤلفه آن که اعتماد بین فردی، اعتماد تعمیم یافته و اعتماد به نهادها هستند، مورد سنجش قرار گرفته است. مشارکت اجتماعی، مجموعه کش های آگاهانه و داوطلبانه است که با در نظر داشتن منفعت جمعی انجام می گیرد. میزان مشارکت اجتماعی از طریق دو مؤلفه آن یعنی مشارکت رسمی و مشارکت غیررسمی اندازه گیری شده است. یک شبکه اجتماعی عبارت است از گروهی از افراد که با هم روابط اجتماعی دارند و ویژگی یا ویژگی های مشترکی آن ها در رابطه با هم قرار می دهد. کیفیت زندگی عبارت است از میزان سهم عینی

۱ - Paxton.

و ذهنی فرد از کیفیت های مطلوب زندگی. این متغیر در دو بعد عینی و ذهنی آن مورد سنجش قرار گرفته است.

در بررسی پایابی^۱ طیف های مورد استفاده، ضریب آلفای کرونباخ برای طیف اعتماد به نهادها برابر ۰/۷۱ و برای طیف کیفیت زندگی برابر ۰/۷۰ است. البته برای طیف های کوچک می توان به جای آلفای کرونباخ میانگین همبستگی بین گویه ای را گزارش کرد که مقدار مطلوب آن بین ۰/۴ تا ۰/۶ است^۲ (پالات، ۳۱۸۵: ۲۰۰۱). برای خوده طیف اعتماد تعیین یافته میانگین همبستگی بین گویه ای ۰/۲۸ است که در سطح قابل قبولی می باشد.

داده های تجربی

اعتماد اجتماعی

برای سنجش اعتماد بین شخصی از ۷ گویه استفاده شده است که پاسخ گویان در ارتباط با خوبشاوندان، همسایگان و دوستان به آن ها پاسخ گفته اند. در این گویه ها هم اعتماد داشتن و هم مورد اعتماد بودن (اعتماد متقابل) مورد سنجش قرار گرفته است. توصیف این گویه ها در جدول شماره ۵ مشاهده می شود.

جدول شماره ۵ - گویه های اعتماد بین شخصی

dostan		همسایگان		خوبشاوندان		گویه	تعداد
خیر	بلی	خیر	بلی	خیر	بلی		N=۳۰۰
%۲۷,۷	%۷۲,۳	%۵۶,۷	%۴۳,۳	%۱۲	%۸۸	حاضر به آنها پول قرض دهم.	
%۴۴,۳	%۵۵,۷	%۷۰,۳	%۲۹,۷	%۲۲,۷	%۷۷,۳	اگر اتومبیل مرانیاز داشته باشند حاضر آن را برای مدتی به آنها امانت دهم.	

۱- reliability

۲ - Pallant.

%۵۱,۳	%۴۸,۷	%۷۴,۷	%۲۵,۳	%۲۸,۳	%۷۱,۷	اگر مشکلی نداشته باشند حاضرند آتوسیلشان را به من امانت دهند.	
%۴۷	%۵۳	%۷۳,۷	%۲۶,۷	%۲۲,۷	%۷۷,۳	حاضرم از نظر مالی آنها راضمات است کنم.	
%۴۹,۳	%۵۰,۷	%۸۰,۷	%۱۹,۳	%۲۱,۳	%۷۸,۷	در موقع نیاز آنها حاضرند مرا از نظر مالی راضمات است کنم.	
%۳۳,۷	%۶۶,۳	%۵۵,۷	%۴۴,۳	%۲۰,۷	%۷۹,۳	آنها روی قول و قرارشان هستند.	
%۲۸,۳	%۷۱,۷	%۴۲,۷	%۵۷,۳	%۱۷,۳	%۸۲,۷	آنها افرادی درستکار و صادقاند.	

نکته قابل توجه در جدول شماره ۴ آن است که پاسخ گویان خود را بیشتر از دیگران مورد اعتماد دانسته اند. همچنین میزان اعتماد داشتن به خویشاوندان از همه بیشتر و بعد از آن دوستان و همسایه ها قرار دارند. همچنین تفاوت میزان اعتماد به همسایه ها به وضوح بیشتر از اعتماد به خویشاوندان و دوستان است. اعتماد تعییم یافته به وسیله چهار گویه سنجیده است. هر کدام از این گویه ها یک موقعیت است که می تواند شاخص اعتماد تعییم یافته باشد. توصیف پاسخ های این چهار گویه در جدول شماره ۶ ارایه شده است.

جدول شماره ۶ - گویه های اعتماد تعییم یافته

میانگین	* گویه
(N=۳۰۰) %۲,۸۶	آیا احتمال می دهید در مکان های عمومی مثل سینماها و پیاده روهای ... کیف پول شمارا بدزند؟
(N=۲۹۹) %۲,۶۸	به نظر شما به چه میزان مردم قابل اعتمادند؟
(N=۲۹۹) %۶,۳	اگر در مغازه ای کیف تان را فراموش کنید چقدر احتمال می دهید زمانی که به مغازه برگردید آن را به شما برگردانند؟
(N=۲۹۸)	اگر نیمه شب در خیابان احمدآباد ^۱ در حال قدم زدن باشید، چقدر احساس امنیت می کنید؟

٪۳۰

* پاسخ‌ها:

بسیار کم	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد
----------	----	-------	------	------------

میانگین موافق با گویه احتمال دزدی در مکان‌های عمومی، ۲/۸ است که نزدیک به وسط طیف است. ۳۱/۳٪ از افراد احتمال دزدی در مکان‌های عمومی را متوسط ارزیابی می‌کنند و ۲۲/۳٪ هم احتمال دزدی در مکان‌های عمومی را زیاد می‌دانند. قبل اعتماد بودن عموم مردم با توجه به میانگین آن ۲/۶۸ است، بین کم و متوسط قرار دارد. میانگین احساس امنیت در خیابان اصلی شهر در نیمه شب برابر ۲/۴۸ است که کم تر از متوسط است. اعتماد به نهادها با چهار گویه سنجیده است که هر کدام به اعتماد به یک نهاد عمومی و مهم می‌پردازند. توصیف پاسخ‌ها در جدول شماره ۷ ارایه شده است.

جدول شماره ۷ - گویه‌های اعتماد به نهادها

میانگین	سؤال
(N=۲۹۹) ۲,۸۸	به نظر شما اخبار شبکه‌های رادیویی و تلویزیونی کشور ما به چه میزان واقعی و بی‌طرفانه است؟
(N=۳۰۰) ۲,۷۱	اگر زمانی برای انجام کاری به دادگاه مراجعه کنید فکر می‌کنید به چه میزان با شما عادلانه و بدون تبعیض رفتار شود؟
(N=۲۹۸) ۳	چقدر احتمال می‌دهید زمانی که به اداره‌ای برای انجام کاری مراجعه کنید کار شمارا به موقع انجام دهند؟
(N=۲۹۸) ۳	اگر زمانی کارتان به پلیس بینند فکر می‌کنید تا چه حد برطبق قانون و عادلانه عمل کند؟

* پاسخ‌ها:

بسیار کم	کم	متوسط	زیاد	بسیار زیاد
----------	----	-------	------	------------

۳۸/۷٪ از افراد واقعی و بی طرفانه بودن اخبار شبکه های تلویزیون و رادیویی را متوسط ارزیابی می کنند. ۴۸/۷٪ پاسخ گویان عادلانه و بدون تبعیض بودن امور در دادگاه ها را متوسط ارزیابی کردند. در مورد انجام شدن به موقع کار توسط اداره ها ۳۱/۷٪ از افراد به موقع انجام دادن کار توسط اداره ها را کم و ۳۳٪ از افراد آن را متوسط ارزیابی می کنند. با توجه به میانگین ها می توان گفت که بیشترین اعتماد به قانونی بودن عملکرد پلیس است و کمترین آن مربوط به سرموقع انجام دادن امور در ادارات است.

شبکه های اجتماعی

برای سنجش فراوانی روابط اجتماعی در شبکه های اجتماعی، بسامد روابط اجتماعی با خویشاوندان، دوستان و همسایگان پرسیده شده است. توصیف پاسخ به این سؤال ها در جدول شماره ۸ مشاهده می شود.

جدول شماره ۸ - فراوانی های مربوط به گویه های فراوانی شبکه ها

میانگین (N=۳۰۰)	سؤال*
۳,۶۶	هر چند وقت یکبار به خانه خویشاوندانتان می روید یا آن ها به خانه شما می آیند؟
۲,۹۶	هر چند وقت یکبار به خانه دوستانتان می روید یا آن ها به خانه شما می آیند؟
۲,۳۱	هر چند وقت یکبار به خانه همسایگان می روید یا آن ها به خانه شما می آیند؟

* پاسخ ها:

همیشه	اکثر اوقات	گاهی اوقات	بندرت	هیچ وقت
-------	------------	------------	-------	---------

۳۷/۷٪ از افراد اکثر اوقات با خویشاوندان خود رفت و آمد می کنند. میانگین این گویه که برابر است نشان می دهد که میزان رفت و آمد با خویشاوندان بیش از متوسط است. ۴۱٪ از افراد گاهی

اوقات با دوستان خود رفت و آمد می کنند. میانگین این گویه حدوداً برابر ۳ است که نشان دهنده در حد متوسط بودن روابط با دوستان است. حدود ۶۰٪ از پاسخ گویان گاهی و یا به ندرت با همسایگان خود رفت و آمد می کنند. میانگین این گویه که برابر ۲/۳۱ است نشان می دهد میانگین رفت و آمد با همسایگان کمتر از متوسط است. برای سنجش اندازه شبکه ها، موقعیت های مهمی برای پاسخ گویان تشریح شد و از آن ها خواسته شد بگویند در آن موقعیت چند نفر را می شناسند که می توانند به آن ها کمک کنند. توصیف این گویه ها در جدول زیر ارایه شده است.

جدول شماره ۹- فراوانی های مربوط به گویه های اندازه شبکه ها

میانگین (N=۳۰۰)	گویه ها- تعداد افرادی که: [*]
۲,۷۱	بتواند برای شما یک وام تهیه کند.
۲,۱۰	بتواند اعضای خانواده شما را هنگامی که در خانواده شما نزاع و تضاد است نصیحت و راهنمایی کند.
۲,۱۰	بتواند در موقع حل مسائل از راه قانونی شما را راهنمایی کند.
۳,۴۱	بتواند سه روز از فرزندان شما نگهداری کند.
۳,۵۵	بتواند هنگام اسباب کشی منزل به شما کمک کند.
۲	بتواند وسائل خراب منزل شما را تعمیر کند.
۲,۵۶	بتواند شما را در انتخاب یک مدرسه خوب برای فرزنداتان کمک کند.
۲,۷۱	بتواند شما را در انتخاب یک پزشک ماهر برای معالجه بیماری کمک کند.

*پاسخ ها:

یک نفو و کتر از آن	دو تا سه نفر	سه تا چهار نفر	چهار تا پنج نفر	پنج نفو و بیشتر
--------------------	--------------	----------------	-----------------	-----------------

توجه به میانگین ها در جدول بالا نشان می دهد که بیشترین میانگین مربوط به اموری مثل نگهداری فرزندان و یا اسباب کشی است در حالی که کمترین میانگین مربوط به اموری مثل تعمیر کار، مشاور خانوادگی یا مشاور در زمینه قانون است.

مشارکت اجتماعی

برای سنجش مشارکت غیر رسمی، میزان مشارکت فرد در فعالیت های غیررسمی معمول با همکاری خویشاوندان، دوستان و همسایگان مورد سؤال قرار گرفته است. توصیف این گویی ها در جدول شماره ۱۰ ارایه شده است.

جدول شماره ۱۰ - فراوانی های مربوط به گویی های مشارکت غیر رسمی

تعداد	گویی	خویشاوندان	دوستان	همسایگان
N=۳۰۰	ایجاد یا اداره کارهای یک هیأت عزاداری	%۶۱,۷	%۳۸,۳	%۲۹,۵
	شرکت در جلسات جشن و مولودی	%۷۴,۳	%۲۵,۷	%۴۱,۳
	حضور در مراسم ازدواج و یا ترحیم	%۹۳,۷	%۱۸,۳	%۵۴,۳
	راه اندازی یک صنوق قرض الحسن فامیلی با آنها	%۵۲	%۸۴	%۱۷
	رفتن به پارک و گردش با آنها	%۷۶	%۲۴	%۳۵,۷

در اینجا هم میزان استفاده از همکاری خویشاوندان در امور مشارکتی در رتبه اول قرار دارد و بعد از آن دوستان و همسایگان هستند. مشارکت سیاسی، با میزان شرکت در انتخابات های اخیر کشور سنجیده شده است که فراوانی های آن ها در جدول شماره ۱۱ ارایه شده است.

جدول شماره ۱۱ - فراوانی های مربوط به مشارکت در انتخابات

تعداد	انتخابات	بله	خیر
N=۴۰۰	آخرین انتخابات رئیس جمهوری	%۸۳,۳	%۱۶,۷
	آخرین انتخابات مجلس شورای اسلامی	%۷۵,۳	%۲۴,۷
	آخرین انتخابات شورای شهر	%۶۸	%۳۲
	آخرین انتخابات مجلس خبرگان	%۶۷	%۳۳

همان طور که در جدول شماره ۱۱ ملاحظه می شود، میزان مشارکت در هر انتخابات قدری بیش از مقدار واقعی آن بیان شده است که البته با توجه به این که موضوع سؤال کمی حساس است، قابل انتظار بود. مشارکت مدنی، به وسیله میزان فعالیت در گروه ها و نهادها سنجیده شده است. توصیف این فعالیت ها در جدول شماره ۱۲ مشاهده می شود.

جدول شماره ۱۲ - فراوانی های مربوط به گویه های مشارکت مدنی

تعداد	گروه ها و نهادها	عضو نیستم	عضو غیرفعال	عضو فعال	مسئول و مدیر هستم
N=۴۰۰	گروه های مذهبی (هیأت ها، جلسات قرآن، انجمن های اسلامی و ...)	%۲۲,۳	%۴۶	%۲۹,۷	%۲
	سازمان های خیریه	%۲۹	%۴۶,۳	%۲۱	%۳,۷
	بسیج (بسیج محله، بسیج محل کار و ...)	%۳۰,۷	%۵۱,۷	%۱۶	%۱,۳
	انجمن اولیاء و مریبان	%۳۳,۳	%۴۴,۳	%۱۹	%۳,۳

همان طور که مشاهده می شود کمترین میزان عضویت در انجمن اولیاء و مریبان است (%۶۶/۷) پاسخ گویان) و بیشترین میزان عضویت هم مربوط به گروه های مذهبی است (%۷۷/۷) که البته تقاضا چنان فاحشی ندارند. عضو غیر فعال بودن در تمام نهادها بیشترین فراوانی را به خود اختصاص می دهد و کمترین درصد مشارکت مربوط به بالاترین سطح مشارکت یعنی مسئول یا مدیر بودن است.

در نهایت، نمرات سرمایه اجتماعی از طریق یکسان کردن مقیاس های مورد استفاده در ابعاد گوناگون و سپس جمع نمودن نمرات آن ها باهم به دست آمده است. میانگین سرمایه اجتماعی در بین افراد ۲۶/۹۲ می باشد که تقریباً در وسط بازه ۱۵ تا ۴۰ (مقیاس سنجش سرمایه اجتماعی) است. بیشترین مقدار سرمایه اجتماعی ۳۷/۵ و کمترین مقدار آن ۱۶/۵ می باشد.

کیفیت زندگی

برای سنجش بعد عینی کیفیت زندگی، از پاسخ‌گویان خواسته شده است که میزان توانایی خود را در برآوردن نیازهای خود در ۵ زمینه بگویند.ین ۵ زمینه، با توجه به توضیحاتی که در بخش نظری یافته شد، دارای ویژگی های عینی بودن، فردی (یا مربوط به خانواده) بودن و مربوط به فرصت های زندگی سرپرست خانوار هستند.

جدول شماره ۱۳ - فراوانی های گویی های بعد عینی کیفیت زندگی

میانگین	سؤال*
(N=۳۰۰) ۲,۴۳	اگر در زندگی با مشکلی نظیر بیماری برای خود با یکی از اعضای خانواده مواجه شدید آیا قادر به تأمین هزینه های درمانی آن هستید؟
(N=۲۹۹) ۳,۶۹	آیا با توجه به درآمدتان قادر به تأمین مخارجی مثل (خرید گوشت، میوه و...) هستید؟
(N=۲۹۹) ۳,۲	آیا وقت کاریتان به شما فرصت می دهد با خانواده گردش و پارک و... بروید؟
(N=۳۰۰) ۳,۶۴	آیا قادر به تأمین هزینه های پوشاش خانواده هستید؟
(N=۲۹۸) ۲,۶	به چه میزان پول برای موقع ضروری پس انداز دارید؟

* پاسخ ها:

کاملاً	زیاد	تاخته دودی	کم	اصلاً
--------	------	------------	----	-------

بیشترین میانگین مربوط به مایحتاج اساسی است و کمترین میانگین هم مربوط به پس انداز است. برای سنجش بعد ذهنی کیفیت زندگی، ده سؤال پرسیده شده است که در آن ها احساسات فرد از خود و موقعیت خود در جامعه مورد سنجش قرار گرفته است. توصیف این گوییه های در جدول ذیل ارایه شده است. این ده سؤال کیفیت زندگی ذهنی، فردی افراد می می سنجند و مربوط به بعد لذت زندگی این مفهوم هستند (به بخش نظری مراجعه شود).

جدول شماره ۱۴- گوییه های بعد ذهنی کیفیت زندگی

سوال	میانگین
معمولًا تا چه حد خودتان را یک فرد شاد می دانید؟	(N=۳۰۰) ۳,۲۶
معمولًا تا چه حد خودتان را یک فرد موفق می دانید؟	(N=۲۹۹) ۳,۲۲
معمولًا تا چه حد در اجرای تصمیم گیری هایتان احساس ناتوانی می کنید؟	(N=۲۹۹) ۲,۴۱
تا چه حد احساس می کنید توانسته اید به همه برنامه های خود در یک روز بررسید؟	(N=۲۹۷) ۳,۲۷
فکر می کنید تا چه حد جامعه برای شما ارزش قائل است؟	(N=۲۹۵) ۳,۲۹
تا چه حد احساس می کنید جزئی از جامعه هستید؟	(N=۳۰۰) ۳,۸
معمولًا تا چه حد احساس تدرستی و سلامت می کنید؟	(N=۲۹۷) ۳,۶۹
تا چه حد احساس می کنید راجع به امور و مسائلی که در جامعه می گذرد، آگاهی و اطلاع دارید؟	(N=۲۹۶) ۳
تا چه حد احساس می کنید از امکانات زندگی بهره مند هستید؟	(N=۲۹۷) ۳,۴۵

(N=۲۹۸) ۳,۹۰	معمولًا تا چه حد از زندگی‌تان رضایت دارید؟
-----------------	--

*پاسخ‌ها:

کاملاً	زیاد	تعدادی	کم	اصلاً
--------	------	--------	----	-------

نماینده کل کیفیت زندگی هر فرد بعد از یکسان کردن مقیاس‌های سنجش ابعاد مختلف آن و سپس جمع کردن آن‌ها با هم به دست آمد. نتایج توصیف آماری کیفیت زندگی در نمونه نشان می‌دهد که میانگین کیفیت زندگی در بین افراد ۶/۷۶ می‌باشد که تقریباً در وسط بازه ۲ تا ۱۲ (مقیاس سنجش کیفیت زندگی) است. بیشترین مقدار کیفیت زندگی ۱۰ و کمترین مقدار ۳ آن می‌باشد.

آزمون فرضیه پژوهش

به منظور بررسی تأثیر سرمایه اجتماعی بر کیفیت زندگی از مدل رگرسیون خطی استفاده شده است. در این مدل متغیرهای درآمد سرانه خانوار، و تحصیلات به عنوان متغیرهای مداخله گر، در کنار سرمایه اجتماعی وارد شده اند.^۲ در این مدل مقدار ضریب همبستگی چندگانه برابر ۰/۶۰ و مقدار ضریب تعیین تعدیل شده برابر ۰/۳۵ است. سه عامل درآمد سرانه، تحصیلات و سرمایه اجتماعی تیزین کننده متغیر کیفیت زندگی هستند. مدل رگرسیونی با بیش از ۹۹٪ اطمینان معنی دار است.

معادله رگرسیون استاندارد مدل چنین است^۳:

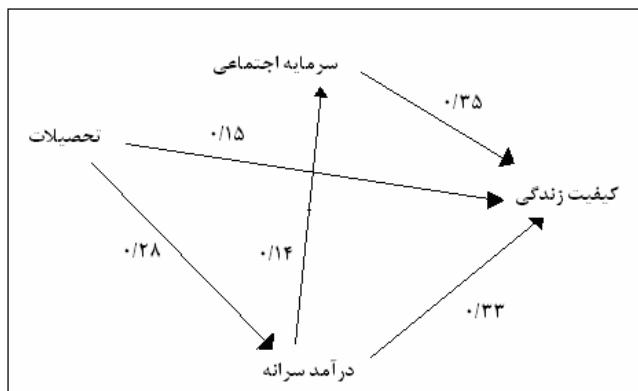
$$(تحصیلات) ۰/۱۴ + (درآمد سرانه) ۰/۳۴ + (سرمایه اجتماعی) ۰/۳۷ = کیفیت زندگی$$

با توجه به این که کیفیت زندگی در دو بعد عینی و ذهنی سنجیده شده است برای بی‌بردن به تأثیر هر یک از متغیرها بر این دو بعد، تحلیل‌های جداگانه‌ای انجام شد. معادله رگرسیونی استاندارد مربوط به کیفیت زندگی عینی و کیفیت زندگی ذهنی چنین است:

$$(تحصیلات) ۰/۰۳ + (درآمد سرانه) ۰/۴۸ + (سرمایه اجتماعی) ۰/۱۸ = کیفیت زندگی عینی$$

(تحصیلات) $+0/16$ (درآمد سرانه) $+0/12$ (سرمایه اجتماعی) $= 0/40$ = کیفیت زندگی ذهنی

همان طور که در معادله بالا آمده است یشترين تأثیر را برابر کیفیت زندگی ذهنی سرمایه اجتماعی و یشترين تأثیر را برابر کیفیت زندگی عینی، درآمد سرانه دارد. برای بررسی مسیر تأثیرگذاری متغیرهای مستقل بر کیفیت زندگی، مدل تحلیل مسیر اکتشافی^۴ ذیل ارایه شده است که با توجه به آن، سرمایه اجتماعی به طور مستقیم $0/35$ بر کیفیت زندگی تأثیر می‌گذارد. به طور خالص، درآمد سرانه $0/37$ و تحصیلات $0/16$ بر کیفیت زندگی تأثیر گذارند.

شکل شماره ۱-۱ مدل تحلیل مسیر تأثیرگذاری متغیرهای مستقل بر کیفیت زندگی

$$0/35 = \text{Serious social capital}$$

$$0/37 = \text{Income level} = 0/33 + 0/14 \times 0/35 = 0/33 + 0/14 \times 0/35 = 0/37$$

$$0/28 = \text{Education level} = 0/15 + 0/28 \times 0/14 \times 0/35 + 0/28 \times 0/33 = 0/15 + 0/28 \times 0/14 \times 0/35 + 0/28 \times 0/33 = 0/28$$

به منظور بررسی شدت رابطه میان متغیرهای مستقل مهم و کیفیت زندگی، تحلیل همبستگی خطی انجام شده است. در جدول زیر شدت رابطه متغیرهای جنسیت و وضعیت تأهل با کیفیت زندگی از طریق

$$\text{تبدیل آماره } t \text{ به اندازه تأثیر } r^* \text{ و با استفاده از فرمول } r = \sqrt{\frac{t}{t^2 + df}} \text{ به دست آمده است}^5$$

(ولف، ۱۹۸۶).

جدول شماره ۱۵- نتایج آزمون های آماری سنجش رابطه کیفیت زندگی با متغیرهای پژوهش

ردیف	متغیرهای مستقل	توع آزمون آماری	اندازه تأثیر	سطح معناداری	نتیجه
۱	جنس	مقایسه میانگین ها	۰/۰۰۰	۰/۰۷۴	رابطه وجود ندارد.
۲	وضعیت تأهل				رابطه وجود ندارد.
۳	سن	همبستگی پرسون	۰/۱۶۷	۰/۰۰۵	رابطه مثبت و مستقیم وجود دارد.
۴	درآمد سرانه				رابطه مثبت و مستقیم وجود دارد.

همان طور که در جدول شماره ۱۵ ملاحظه می شود، از میان متغیرهای بالا، تنها سن و درآمد سرانه شدت همبستگی متوسطی با کیفیت زندگی دارند و اندازه تأثیر بقیه متغیرها بسیار اندک است.

بحث

در این پژوهش شاخص های مورد استفاده برای سنجش سرمایه اجتماعی در دو عرصه خصوصی (روابط خویشاوندی و خانوادگی و...) و عرصه عمومی مورد توجه قرار گرفته است. بر این اساس میزان سرمایه اجتماعی در هر دو عرصه در حد متوسط بوده است. از آنجایی که شهر وندان در هر دو عرصه فوق حضور دارند، لزوم ارتقاء سرمایه اجتماعی در این عرصه ها ضرورتی اجتناب ناپذیر است. نتایج تحلیل داده ها نشان داد که در عرصه خصوصی و به طور خاص پیوندهای خانوادگی و خویشاوندی در مقایسه با پیوندهای مرتبط با عرصه عمومی از استحکام یافته بوده اند. از سوی دیگر کیفیت زندگی که همان میزان دسترسی به فرصت های بالارزش عینی و ذهنی است هم از طریق عرصه عمومی و هم از

طریق عرصه خصوصی قابل دست یابی است. یافته های این پژوهش نشان می دهد که کیفیت زندگی افراد بیش از آنکه مربوط به سرمایه اجتماعی عمومی باشد مربوط به سرمایه اجتماعی خصوصی است. یعنی ذخایر سرمایه اجتماعی بیش از آنکه در شبکه های روابط اجتماعی تعمیم یافته موجود باشد در شبکه های روابط اجتماعی خاص گرایانه قرار دارد. حال آنکه چنین تمرکزی می تواند مقوم نابرابری شهر وندان از مزایای سرمایه اجتماعی و به تبع آن نابرابری در کیفیت زندگی باشد. پر واضح است که بخش مهمی از رفتار شهر وندی که در کانون توجه سیاست گذاران اجتماعی قرار دارد، در عرصه عمومی به فعالیت می رسد. ارتقاء سرمایه اجتماعی در عرصه عمومی می تواند ضمن ارتقاء کمی و کیفی رفتارهای شهر وندی باعث ارتقاء کمی و کیفی کیفیت زندگی در این عرصه باشد. تقویت سرمایه اجتماعی مربوط به عرصه عمومی می تواند وزن کیفیت زندگی حاصل از این عرصه را افزایش دهد. بنابراین با توجه به آنچه گفته شد، برای متعادل تر کردن توزیع کیفیت زندگی در شهر مشهد، باید بر تقویت سرمایه اجتماعی عمومی شهر وندان تأکید کرد. به عبارت دیگر برای بهبود کیفیت زندگی باید سرمایه اجتماعی شهر افزایش یابد و صرفانمی توان با ارتقاء سرمایه اجتماعی خصوصی توزیع کیفیت زندگی را متعادل کرد.

فهرست منابع

- توکویل، الکسی دو (۱۳۴۷): تحلیل دموکراسی در آمریکا، ترجمه رحمت الله مقدم مراجه ای، تهران، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.
- دورکیم، امیل (۱۳۸۱) : درباره تقسیم کار اجتماعی، ترجمه باقر پرہام، تهران، نشر مرکز.
- Zahedi, Mohammad Gholam and Molkhi Amir and Hesidri, Amir Arslan (1387): Poverty and Social Capital, Tehran,
- فصل نامه علمی و پژوهشی رفاه اجتماعی، سال هفتم، شماره ۲۸، صص ۷۹-۱۰۶.
- شادی طلب، ژاله و حجتی کرمانی، فرشته (۱۳۸۷): فقر و سرمایه اجتماعی در جامعه روستایی، تهران،
- فصل نامه علمی و پژوهشی رفاه اجتماعی، سال هفتم، شماره ۲۸، صص ۳۵-۵۶.
- غفاری، غلام رضا و اونق، ناز محمد (۱۳۸۵): سرمایه اجتماعی و کیفیت زندگی، تهران، مجله مطالعات اجتماعی ایران، شماره ۱، صص ۱۵۹-۱۹۹.

ماجدی، سید مسعود و لهسايی زاده، عبدالعلی (۱۳۸۵): بررسی رابطه بین متغیرهای زمینه‌ای، سرمایه اجتماعی و رضایت از کیفیت زندگی، تهران، فصل نامه روستا و توسعه، سال ۹، شماره ۴، صص ۹۱-۱۳۵.

- Argyle, M. (۱۹۹۶): Subjecting Well-being, in Offer, A. (ed) In Pursuit of Quality of Life. Oxford, Oxford University Press.
- Bourdieu, P. and Wacquant, L. (۱۹۹۲): An Invitation to Reflexive Sociology, Chicago, University of Chicago Press.
- Campbell, Angus, Philip E. Converse and Willard L. Rodgers. (۱۹۷۶): The Quality of American Life: Perceptions, Evaluations and Satisfactions. New York: Russell Sage Foundation.
- Coleman, J.S. (۱۹۹۴): Foundations of Social Theory, Belknap Press, Cambridge MA.
- Diener, E. & Oishi, S. (۲۰۰۰) Money and Happiness: Income and Subjective Well-being across Nations, in Diener, E. and Suh, E. (eds) Culture and Subjective Well-being, Cambridge, MA, MIT Press.
- Field, David (۲۰۰۳): Social Capital. London: Sage Publications.
- George, Linda K. (۱۹۸۱): Subjective Well-being: Conceptual and Methodological Issues. Annual Review of Gerontology and Geriatrics ۲: ۳۴۵-۳۸۲.
- Kahneman, D. (۱۹۹۹): Objective Happiness, in Kahneman, D., Diener, E., and Schwarz, N. (eds) Well-being: The Foundations of Hedonic Psychology, New York, Sage.
- Markides, K. S. (۲۰۰۰): Quality of Life, in Encyclopedia of Sociology, Borgatta E. F. & Montgomery R. J. V. (eds), Macmillan Reference USA.
- Milbrath, L. W. (۱۹۷۸): Indicators of Environmental Quality. In Indicators of Environmental Quality and Quality of Life. Unesco Reports and Papers in the Social Sciences, No. ۷۸. Paris: Unesco.
- Mukherjee, Ramkrishna (۱۹۸۹): The Quality of Life Valuation in Social Research. New Delhi: Sage.
- Ogburn, William F. (۱۹۴۶): A Study of Rural Society. Cambridge: Riverside Press.

- Ouelette-Kuntz, Helene (۱۹۹۰): A Pilot Study in the Use of the Quality of Life Schedule. *Social Indicators Research* ۱۰:۲۸۳-۲۹۸.
- Pallant, Julie (۲۰۰۱): SPSS Survival Manual. Open University Press.
- Paxton, P. (۱۹۹۹): 'Is Social Capital Declining in the United States? A multiple indicator assessment', *American Journal of Sociology*, 105, i, ۸۸-۱۲۷.
- Phillips, David (۲۰۰۶): Quality of Life: Concept, Policy and Practice. London: Routledge Publications.
- Putnam, R. D. (۲۰۰۰): Bowling Alone: the collapse and revival of American community, Simon and Schuster, New York.
- Veenhoven, Ruut (۲۰۰۷): Quality of Life Research, in ۲۱st Century Sociology: A Reference Handbook, Brynt, C.D. & Peck, D. L. (eds). Volume ۲, Chapter ۵, pp ۵۴-۶۲.
- Schuessler, Karl F. and G. A. Fisher. (۱۹۸۵): Quality of Life Research in Sociology. Annual Review of Sociology ۱۱:۱۹-۴۹.
- Ware, John E., Jr. (۱۹۹۶): The SF-۳۶ Health Survey. Spilker, B. Quality of Life and Pharmaco-Economics in Clinical Trials. Philadelphia: Leppincott-Raven Publishers. ۳۳۷-۳۴۵.
- WHO QoL Group (۱۹۹۳): Measuring Quality of Life: The Development of the World Health Organization Quality of Life Instrument. Geveva: World Health Organization.
- Wolf, Fredrick (۱۹۸۶): Meta Analysis. Sage Publications.
- World Bank (۲۰۰۴): The World Bank and the Copenhagen Declaration: Ten Years after. Social Development Department and Environmentally and Socially Sustainable Development.

مشخصات نویسنده‌گان:

دکتر محسن نوغانی استادیار جامعه شناسی در دانشگاه فردوسی مشهد است. وی عضو هیأت مؤسس مرکز پژوهشی روان‌شناسی سازمانی می‌باشد. عالیق پژوهشی او جامعه شناسی آموزش و پرورش و روش‌های تحقیق، جامعه شناسی سازمان‌ها است.

noghani@um.ac.ir

احمدرضا اصغرپور ماسوله دانشجوی دکترای جامعه شناسی در دانشگاه فردوسی مشهد است. علایق پژوهشی او جامعه شناسی توسعه و روابط اجتماعی است.

ahmadreza.asgharpour@gmail.com

شیما صفا دانشجوی کارشناسی ارشد توسعه اجتماعی در دانشگاه تهران است.

مهدی کرمانی دانشجوی دکترای جامعه شناسی در دانشگاه فردوسی مشهد است. علایق پژوهشی او جامعه شناسی توسعه و جامعه شناسی فرهنگی است.

kermanimahdi@gmial.com